

РЕШЕНИЕ

№ 6704

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1734** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.38, ал.8 от Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Съдът е сезиран с три жалби подадени от М. Й. М., Л. М. М. и Б. М. М., срещу Решение № ППН-01-270/2022 от 18.01.2024г. на Комисията за защита личните данни, с което жалбите им са обявени за неоснователни.

М. Й. М. поддържа, че обжалваният акт на КЗЛД е незаконосъобразен, тъй като органът не е съобразил, че с разкриването на неговите лични данни съдържащи се в решението по бракоразводното дело, са пренебрегнати и останали незащитени човешките му права. Прави искане за отмяна на обжалвания акт на КЗЛД за да не се допуска сега и в бъдеще нарушение на човешките му права.

Л. М. М. оспорва обжалвания акт на КЗЛД като незаконосъобразен и необоснован. Поддържа, че незаконосъобразно, без доказателства за облигационна връзка между него и „Топлофикация София“ ЕАД, дружеството е представяло чужди документи съдържащи лични данни. Прави искане за отмяна на обжалвания акт.

Б. М. М. оспорва обжалвания акт на КЗЛД като незаконосъобразен и необоснован. Поддържа, че не е съобразен със събраните по преписката доказателства, че той не е собственик на имота, за чието доставка на ТЕ „Топлофикация София“ ЕАД претендира. По тези съображения, няма законова причина дружеството да се снабдява с документи съдържащи лични данни на него и неговите родители. Счита, че са нарушени негови основни човешки права, с оглед на което прави искане за отмяна на обжалваното решение на КЗЛД.

Ответната по жалбата страна – Комисия за защита на личните данни, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Заинтересованата страна - „Топлофикация София“ ЕАД – ответник в производството пред КЗЛД, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното:

Предмет на обжалване в настоящото производство е Решение № ППН-01-270/2022 от 18.01.2024г. на Комисията за защита личните данни, с което жалбите подадени от М. Й. М., Б. М. М. и Л. М. М. са обявени за неоснователни.

Жалбите са приложени към административната преписка. С тях жалбоподателите са поискали да се извърши проверка за неправомерно обработване на лични данни свързани с представянето от страна на „Топлофикация София“ ЕАД пред СРС на документи съдържащи лични данни – решение по бракоразводно дело 2143/1995г., както и нотариален акт за учредяване на договорна ипотека. Жалбите са приети за допустими и е образувано производство пред КЗЛД по реда на чл.38 ЗЗЛД. В хода на производството от събраните писмени доказателства е установена фактичката обстановка по случая, която не е спорна по делото.

По искова молба на „Топлофикация София“ ЕАД с вх.№ 22003877/23.02.2021г. на СРС, е образувано гр.д.№ 10423/2021г. на СРС, ГО, 57 състав, с която са предявени срещу „наследниците на П. И. М.“ осъдителни иски с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. чл.149 ЗЕ и чл.86, ал.1 ЗЗД за заплащане на дължими суми за топлинна енергия и лихва за забава за аб.№ 17037/[ЕГН], с адрес на топлоснабден имот: [населено място], [улица], № 19, вх. „А“, ет.4, ап.16. С исковата молба, като писмени доказателства са представени решение от 27.11.1995г. по гр.д.№ 2143/1995г. на СРС, 85 състав, с което е прекратен бракът между П. И. М. и жалбоподателят по настоящото дело – М. Й. М.. С решението, в дял на П. М. е поставено: таванско жилище, находящо се в таванския етаж на външната сграда в [населено място], [улица], № 19. Представен е с исковата молба и нотариален акт за учредяване на договорна ипотека от 28.06.2007г. на нотариус Чайка Б., с който в полза на кредитор – „Р. (България)“ ЕАД, за обезпечаване на отпуснат кредит на Б. М. М., ипотечарният длъжник П. И. М. е учредила ипотека върху собствения недвижим имот - таванско жилище, находящо се в таванския етаж на външната сграда в [населено място], [улица], № 19. С исковата молба е направено искане да се извърши служебна справка за наследници на П. И. М., респ. да се издаде на ищеца съдебно удостоверение, въз основа на което да се снабди с данни за наследници.

По делото не се оспорва, че в хода на процеса, като ответници, в качеството си на наследници на П. И. М., са конституирани нейните деца - Л. М. М. и Б. М. М. – жалбоподатели в настоящото производство.

Тези факти са установени от КЗЛД по образуваното пред нея производство, като въз основа на тях Комисията е приела, че жалбите са неоснователни. Прието е, че с представянето на цитираните по-горе писмени доказателства, приложени към исковата молба, са извършени действия по обработване на личните данни на жалбоподателите, но това обработване не е незаконосъобразно, тъй като е извършено на законно основание – чл.6, §1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, за установяването, упражняването и защитата на правни претенции на „Топлофикация София“ ЕАД – искане към граждански съд за установяване на съществуващо

притезание.

В съдебното производство, не са ангажирани нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете - чл. 9, ал.3. В случая оспореното решение е взето с необходимото мнозинство – председател и трима членове, с оглед на което същото е валидно.

Спазена е установената от закона форма - актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част, посочени са релевантните факти и обстоятелства и приложимите според административния орган правни норми, проявлението на които обосновава разпоредените от него правни последици.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същото е образувано по жалби на М. Й. М., Л. М. М. и Б. М. М. (впоследствие обединени в една преписка), което е във връзка с правомощията на КЗДЛ съгласно чл.10, ал.1 ЗЗЛД, вр. чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. Дадена е възможност на жалбоподателите да вземат участие в производството, събрани са необходимите доказателства и спорът е изяснен от фактическа страна.

Административният акт е постановен и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.38, ал.1 ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Представянето на приложените към административната преписка писмени доказателства към исковата молба - решение по дело за развод и нотариален акт за договорна ипотека, съставлява обработване на лични данни по смисъла на чл.4, т.1 и т.2 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. пар.1, т.1 и т.4 от ДР на ЗЗЛД.

Разпоредбата на чл.49 от ЗЗЛД предвижда, обработването на лични данни да е законосъобразно, когато е необходимо за упражняване на правомощия от компетентен орган за целите по чл. 42, ал. 1 и е предвидено в правото на Европейския съюз или в нормативен акт, в който са определени целите на обработването и категориите лични данни, които се обработват. На свой ред, съгласно чл.6, т.1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, обработването на лични данни е законосъобразно, ако е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В конкретния случай, обработването на личните данни на М. Й. М., Л. М. М. и Б. М. М. е било необходимо, за целите на легитимните интереси на „Топлофикация София“ ЕАД. Дружеството е доставчик на ТЕ за територията на [населено място]. Видно е от приложената искова молба, че дружеството претендира да има неудовлетворено вземане за цена на ТЕ доставяна до имот с адрес: [населено място], [улица], № 19 и аб.№ 17037/[ЕГН]. Дружеството твърди, че задължението за заплащане на цената на

доставената до имота ТЕ има собственикът на имота. Именно за да се установи кой точно е длъжникът, съответно дължи плащането на цената на ТЕ, към исковата молба са приложени цитираните по-горе решение по дело за развод, както и нотариален акт за учредяване на договорна ипотека. От тези документи е видно, че до 2007г. собственик на имота по силата на решението за развод, е П. И. М.. Именно за да се определи кръгът на пасивно легитимираните лица по спора – ответниците по иска, е направено искането за изготвяне на справка за наследници, въз основа на която като ответници са конституирани - Л. М. М. и Б. М. М.. „Топлофикация София“ ЕАД е основала претенцията си срещу тях на твърдението, че те по силата на наследствено правоприемство от П. И. М. са придобили собствеността върху топлоснабдения имот и като собственици дължат стойността на доставената в имота ТЕ. За да е основателен искът, твърденията следва да бъдат доказани на основание чл.154, ал.1 ГПК, в това число и да се докаже, че ответниците притежават вещни права върху имота. Обработването на личните данни е извършено с цел легитимни интереси на „Топлофикация София“ ЕАД, тъй като нормата на чл. 153, ал. 1 Закона за енергетиката, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти/потребители на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3.Нормата на чл. 150 ЗЕ постановява, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители/клиенти на топлинна енергия за битови нужди, се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие. В тази връзка, именно изясняването на въпроса, кой е собственик на посочения имот, е от решаващо значение за изхода на делото за заплащане на цена на доставена ТЕ. За установяване на тези факти, „Топлофикация София“ ЕАД е представило писмени доказателства, допустими в гражданския процес, което е било необходимо за целите на образувания съдебен процес. В тази връзка обработването на личните данни на жалбоподателите не е незаконосъобразно, тъй като е извършено на основание чл.6, т.1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

До този извод е достигнал и административният орган в обжалваното Решение № ППН-01-270/2022 от 18.01.2024г., с оглед на което жалбите срещу него следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на делото прав на разноски на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК имат ответника и заинтересованите страни, за които обжалваният акт е благоприятен. В тази връзка в полза на Комисия за защита на личните данни и „Топлофикация София“ ЕАД, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 лева, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Й. М. срещу Решение № ППН-01-270/2022 от 18.01.2024г. на Комисията за защита личните данни.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. М. М. срещу Решение № ППН-01-270/2022 от 18.01.2024г. на Комисията за защита личните данни.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М. М. срещу Решение № ППН-01-270/2022 от 18.01.2024г. на Комисията за защита личните данни.

ОСЪЖДА М. Й. М. с ЕГН [ЕГН], Л. М. М. с ЕГН [ЕГН] и Б. М. М. с ЕГН [ЕГН], да заплатят на основание чл.143, ал.3 АПК, на Комисията за защита личните данни, сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. Й. М. с ЕГН [ЕГН], Л. М. М. с ЕГН [ЕГН] и Б. М. М. с ЕГН [ЕГН], да заплатят на основание чл.143, ал.4 АПК, на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК[ЕИК], сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на „Топлофикация София” ЕАД като заинтересована страна по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: